

Vasthouden en motiveren bij zorgen over kinderen

Uitleg voor cliënt, professional en gemeente over drang

17 december 2014

Deze notitie is tot stand gekomen op initiatief van de Coöperatie Ouderkracht voor 't kind en Jeugdzorg Nederland.

Redactie: Harry van den Bosch, Jeugdzorg Nederland

Leden van de werkgroep

Diane Brinkman, gezinsmanager Jeugdbescherming Regio Amsterdam
Querida Bruinhard, Bureau Jeugdzorg Rotterdam
Goos Cardol, adviseur landelijk stafbureau Raad voor de Kinderbescherming
Marc Dinkgreve, kennisambassadeur Jeugdbescherming Regio Amsterdam
Désiree van Doremalen, Lid Werkgroep Jeugdhulp van de Coöperatie Ouderkracht voor 't kind
Reinier Feiner, advocaat Advocatencollectief Rotterdam
José Hermans, adviseur landelijk stafbureau Raad voor de Kinderbescherming
Anneke de Leeuw, projectleider Save Utrecht
Willem Loupatty, VNG
Donneke Ooms, Bureau Jeugdzorg Rotterdam
Katinka Slump, onderwijsjurist, lid Raad van Advies van de Coöperatie Ouderkracht voor 't kind

Aanleiding

Ter voorbereiding op de transformatie van de jeugdzorg ontstaat de behoefte tot nadere definiëring van het begrip 'drang' zoals dat in de jeugdhulpverlening ingeburgerd is geraakt. In de praktijk worden hier immers verschillende dingen onder verstaan: een fase in de bemoeienis van een gezin? Een methode? Of een benadering? Of een attitude? Vanuit cliënten zijn er klachten over druk die op hen uitgeoefend wordt, onder de vlag van drang, om hulp te accepteren.

Jeugdzorg Nederland heeft met de Coöperatie Ouderkracht voor 't kind, een organisatie van ouders voor ouders, het initiatief genomen om op basis van een discussie over drang een notitie op te stellen. Een werkgroep bestaande uit deelnemers uit diverse geledingen (BJZ's, VNG, advocatuur en Raad voor de Kinderbescherming) heeft zich gebogen over het onderwerp, met deze notitie als resultaat. De inhoud hiervan is volledig de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemers. De werkgroep spreekt de hoop uit dat deze notitie zal fungeren als handvat voor ouders, jeugdigen, professionals en gemeenten die met drang te maken krijgen.

Wat is drang en wie oefent het uit?

Eerst kinderen dan ouders

Basis voor hulp aan ouders en kinderen bij opgroei en opvoedproblemen wordt gevormd door twee pijlers: in de eerste plaats het belang van het kind en diens recht om veilig op te groeien en zich gezond te ontwikkelen. Dit vloeit voort uit het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (art 19): elk kind heeft het recht op bescherming tegen misbruik en verwaarlozing. Het IVRK heeft geen directe werking in Nederland, maar de normen uit het IVRK zijn wel uitgewerkt in Nederlandse wetgeving en vormen de leidraad in diverse richtlijnen en professionele standaarden. In de eerste plaats is het de verantwoordelijkheid van ouders om veiligheid van kinderen te waarborgen. Daar waar ouders hierin te kort schieten, legt het Verdrag een verplichting op de Staat om dit te waarborgen en om programma's op te zetten om misbruik te voorkomen en om hulp te bieden aan slachtoffers. De Jeugdwet werkt dit uit en delegeert deze verantwoordelijkheid aan de gemeente. De Wet meldcode verplicht elke professional om zich af te vragen of het kind waar hij beroepshalve mee te maken heeft mogelijk slachtoffer is van mishandeling of verwaarlozing en hier naar te handelen.

De tweede pijler is dat ouders verantwoordelijk zijn en de regie hebben over de hulp die ingezet wordt. Het belang van het kind en dat van ouders wordt het beste gediend als dit gebeurt vanuit de professionaliteit van de hulpverlener en de organisatie waar hij bij hoort in samenwerking met en ondersteuning van ouders bij het vinden van eigen oplossingen. Uitgangspunt daarbij is het versterken van hun eigen kracht en netwerk. Dit is de basis van de Jeugdwet.

Omschrijving: drang is een attitude vanuit correct professioneel handelen

Een speciale situatie doet zich voor indien een professional, in brede zin zie hierna, serieuze signalen heeft dat een kind niet veilig is of zich slecht ontwikkelt èn waarbij hij twijfelt of de ouder(s) dit onderkennen dan wel voldoende of de juiste stappen zetten om de zorgen weg te nemen. Hierdoor ontstaat druk bij de professional, die vanuit een goede vervulling van zijn functie zich genoodzaakt ziet om hierop in het belang van het kind actie te ondernemen. Als de professional zijn zorgen uitspreekt en duidelijk maakt dat ouders vanuit hun verantwoordelijkheid voor het kind zijn advies ter harte moeten nemen, kan dit door ouders worden ervaren als drang. Hierbij geeft de professional uitleg over de normen waaraan opvoeding moeten voldoen en wat volgens hem in het belang van het kind is. Tevens is hij transparant in wat hij met de zorgen gaat doen, in de eerste plaats met ouders samen. Zij zijn verantwoordelijk en hebben de regie over hoe de problemen opgelost moeten worden. De professional dringt daarbij aan op verandering: hij gebruikt zijn autoriteit vanuit zijn professionele standaard en beroepscode en het aanspreken van ouders is daarom, mits correct uitgeoefend, professioneel handelen. Als druk uitgeoefend wordt op andere gronden dan deze professionaliteit dan is er sprake van intimidatie. De basisattitude is opkomen voor het belang van het kind en ouders aanspreken op basis van de uitgelegde norm, maar ook samenwerken, ondersteunen en begeleiden om hun regierol te nemen.

Dit fenomeen ontstaat voor elke professional die met kinderen of ouders werkt: drang is niet voorbehouden aan een bepaalde beroepsgroep en ook niet aan een fase van hulpverlening of het kader van de hulp (gedwongen of vrijwillig). Het geldt dus bijvoorbeeld voor de leerkracht, arts, wijkteammedewerkers, raadsonderzoeker, medewerker van Veilig Thuis en gezinsvoogd. Ieder past drang toe vanuit zijn eigen professie.

Niet alleen vanuit professionaliteit mogen, en soms moeten, professionals ouders aanspreken en indien het belang van het kind dit vraagt handelen. Zij mogen op basis van de Wet meldcode signalen van kindermishandeling of onveiligheid van kinderen niet negeren. Drang als professionele attitude leidt er toe dat de professional in de eerste plaats zelf zijn zorgen bespreekt met de ouders en samen met hen op zoek gaat naar oplossingen. Het hoeft daarbij niet te gaan om het ontbreken van medewerking van het hele gezin, maar het kan bijvoorbeeld ook gaan om situaties waarin ouders wel en de jeugdigen geen hulp willen, of omgekeerd. Deze soms ongevraagde en vasthoudende bemoeienis is een bijzondere situatie omdat volgens het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (art 8) ouders het recht op een ongestoord gezinsleven hebben en bovendien als het om opvoeding gaat, volgens het Burgerlijk Wetboek, indien zij belast zijn met het gezag, als enigen het recht maar ook de plicht hebben om hun kinderen op te voeden en te verzorgen. Ouders hebben zolang er geen maatregel van kindbescherming is de regie over hun eigen gezin en over alle hulp die daarvoor ingezet wordt. Een aanpak vanuit vrijwillig kader met als basis

de drangattitude zal altijd vanuit dit uitgangspunt uitgevoerd moeten worden. De bereidheid en bekwaamheid van professionals om met ouders de normen te bespreken en de concrete zorgen en gewenste situatie te benoemen over veilig en adequaat op groeien, zou een kerncompetentie moeten zijn van elke professional die met, of voor ouders en kinderen werkt. In het contact met de ouders zal tevens duidelijk aangegeven moeten worden welke vervolgstappen gezet zullen worden indien geen verbetering in de situatie optreedt. De voor elke beroepsgroep verplichte meldcode geeft de professional in dat geval het handvat voor nadere actie.

Opschalen en overdragen; vasthouden en doorpakken

Als er sprake is van ernstige problemen of een ernstige bedreiging van het belang van het kind, dan gaat dit de mogelijkheden van direct betrokkenen, zoals leerkrachten, peuterspeelzalen soms te boven. De norm verhelderen, ouders hierop aanspreken en motiveren tot verandering bij hardnekkige problemen, vergt specialistische kennis over kinderen en hun ontwikkeling, opvoeding, onderkennen van signalen van kindermishandeling en een aantal vaardigheden om op deze basis met ouders te werken. Drang als onderdeel van de professie hoort bij elke professional, maar als sprake is van ernstige veiligheidsproblemen van kinderen kan dit in een aantal gevallen extra aandacht van professionals vragen, die voldoende zijn toegerust om naast ouders te staan en met overtuiging ouders en kinderen te motiveren tot het accepteren van hulp.

Als het nodig is om op te schalen of een gezin over te dragen naar specialisten, naast het eigen aanbod, is de gemeente verantwoordelijk om hierin te voorzien. Immers, daar waar het gaat om kinderen heeft de overheid (de Staat volgens het IVRK) een bijzondere verantwoordelijkheid voor het aanpakken van situaties van kindermishandeling en verwaarlozing (art 18 IVRK). De Jeugdwet delegeert dit naar de gemeente.

Vasthoudende aanpak als fase?

Primair doel is dat het beter gaat met de betrokken kinderen en dat hun veiligheid en een gezonde ontwikkeling wordt gewaarborgd. Een vrijwillig kader is daarbij voorgeschreven zolang ouders de ouderlijke macht hebben. Als echter duidelijk is of wordt, dat dit onvoldoende zal zijn om de belangen van het kind te beschermen, zal nader onderzoek noodzakelijk zijn, bijvoorbeeld een onderzoek door Veilig Thuis of als hier aanleiding toe is van de Raad voor de Kinderbescherming. Dat onderzoek zal tot doel hebben om de vraag te beantwoorden wat de oorzaak is van de problemen en welke stappen het meest effectief zijn. Daarbij kan aan de orde komen de vraag of een maatregel van kinderscherming op zijn plaats is. Een professioneel dwingend advies zal dus vaak vooraf gaan aan een begeleiding vanuit gedwongen kader. Een succesvolle aanpak vanuit die professionele attitude werkt dus preventief aan maatregelhulp, maar dit is niet het doel, maar een gevolg van professioneel handelen: deskundigheid inzetten en ouders aanspreken op hun verantwoordelijkheid. Ook

kan de Raad tijdens of na het onderzoek aan de gemeente adviseren eerst, of nogmaals de ruimte te bieden aan de professionele hulpverlener alvorens tot het verzoeken van een maatregel over te gaan.

Professionele drang, vanuit de jeugdhulp, geschiedt onder de verantwoordelijkheid van de professional, al dan niet uit het gemeentelijke domein. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente dat de inzet van de jeugdhulp effectief is en niet onnodig ingrijpt in het familieleven.¹ Vanuit die doelstelling moeten ook de WMO en de Jeugdwet worden geïnterpreteerd. De gemeente kiest de vorm: beleggen bij een wijkteam, inrichten van specialistische teams of andere tussenvormen. Of een gecertificeerde instelling zo'n specialistisch aanbod kan inzetten hangt af van de vraag of de gemeente er voor kiest om deze aanpak in te kopen bij een gecertificeerde instelling. Deze afspraken kunnen dan alleen de vasthoudende motiverende aanpak betreffen, maar niet het uitvoeren van vormen van jeugdhulp. Speciale aandacht moet bij de inrichting gegeven worden aan de schakel/overdrachtsmomenten. Afstemming van de werkprocessen met Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming is hierbij cruciaal.

Ingeval de oorzaak van de problemen in het gezin (mede) het gevolg is van het tekortschieten van andere personen of instellingen die bij het kind zijn betrokken, dan is het de verantwoordelijkheid van de gemeente dat de gemeente ook naar die betrokkenen tot adequate maatregelen over gaat. Ook dan wordt de regierol van de ouders over de hulpverlening gerespecteerd. Consequentie van de verantwoordelijkheid van de gemeente voor de uitvoering van preventie en jeugdhulpverlening is dat de verantwoordelijkheid van de gemeente meebrengt dat ook andere organisaties op hun verantwoordelijkheid voor de veiligheid van kinderen en hun aandeel in het ontstaan of in stand houden van de problemen worden aangesproken. Daarbij moet worden gedacht aan de scholen en hun besturen, aan het samenwerkingsverband passend onderwijs, aan justitiële instellingen en GGZ instellingen, gemeentelijke huisvesting, uitkeringsinstanties, zorgverzekeraars etc. Zo nodig gaat de gemeente ook ten aanzien van die personen en instanties over tot handhaving van de wet- en regelgeving die de rechten van kinderen waarborgen, dit voor zover dat binnen haar mogelijkheden ligt.

Basishouding

Het bovenstaande leidt alleen al vanuit de juridische context tot een benadering van ouders gebaseerd op respect en op samenwerking, maar ook op vasthoudendheid vanuit de belangen van het kind en diens recht om veilig op te groeien. Hanteren van drang vanuit een professionele attitude is hierbij voorwaarde. Inmiddels is vanuit de wetenschap en praktijkervaring ook duidelijk dat professionals die een respectvolle, maar vasthoudende houding geadopteerd hebben en die methoden hanteren die op die uitgangspunten gebaseerd zijn,

---

¹ EVRM en IKVR

effectiever zijn dan benaderingen en methoden die hier niet op gericht zijn. In veel gevallen blijkt aanvankelijke weerstand omgebogen te kunnen worden tot samenwerking met ouders en jeugdige en de bereidheid om inzet van jeugdhulp te accepteren. Deze aanpak blijkt ook succesvol indien ingezet binnen een maatregel van kinderscherming of jeugdreclassering. De meeste (toekomstige) gecertificeerde instellingen werken vanuit deze uitgangspunten.

Uitleg voor ouders en jeugdigen

1. Als u belast bent met het gezag, heeft u het recht, maar ook de plicht om uw kind op te voeden en te verzorgen. U bent verantwoordelijk en, als het nodig is om hulp in te zetten, heeft u hierover de regie. U bent niet verplicht om mee te werken aan de inzet van welke hulp dan ook, tenzij er sprake is van een door de kinderrechter uitgesproken maatregel. Het belang van het kind en dat van u als ouder wordt het beste gediend als dit gebeurt vanuit samenwerking met professionele hulpverleners die u kunnen ondersteunen bij het vinden van uw eigen oplossingen en het versterken van uw eigen mogelijkheden en kracht en met behulp van uw netwerk. Dit is de basis van de Jeugdwet.
2. Professionals, zoals leerkrachten, peuterspeelzaalleidsters, huisartsen, (jeugd) hulpverleners, maar ook uw psycholoog of psychiater, die zich zorgen maken, horen deze zorgen met u te bespreken. U bent immers als eerste verantwoordelijk voor uw kind.
3. Een professional kan aan u voorstellen om een andere meer gespecialiseerde professional in te schakelen. U beslist zelf of u dit wilt of niet. Het kan zijn dat deze specialist afsprekt met de verwijzende professional, dat deze de begeleiding van uw gezin overneemt. Omdat er dan (ernstige) zorgen zijn over uw kind en uw kind recht heeft op een gezonde ontwikkelingen bescherming, zal deze professional zich meer vasthoudend en motiverend opstellen en een sterk beroep doen op uw medewerking. U bent echter niet verplicht om hieraan mee te werken.
4. Deze nieuwe professional werkt doorgaans in opdracht van de gemeente en moet zich houden aan de Jeugdwet.
5. In de Jeugdwet is o.a. geregeld dat u met uw netwerk, zoals familie, vrienden of burens, zelf als eerste een familiegroepsplan kunt opstellen. De professional kan u hierbij behulpzaam zijn of u de weg wijzen naar een organisatie die hierin is gespecialiseerd.
6. De professional mag geen informatie over u en uw gezinsleden met anderen buiten zijn organisatie delen zonder uw toestemming. Hierop zijn wel uitzonderingen zie hiervoor punt 10 en 11.
7. Als een professional zich ernstige zorgen maakt, dan kan hij deze zorgen met collega's bespreken en eventueel overleggen met specialisten van Veilig Thuis (wettelijk het Advies en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling) of de Raad voor de Kinderbescherming, dit kan ook zonder uw persoonsgegevens te onthullen: het anoniem consult.

8. Als de zorgen blijven aanhouden en het bovenstaande niet helpt heeft elke beroepskracht het recht om een melding te doen bij Veilig Thuis. Bij acuut gevaar voor uw kind, of als direct een maatregel van kindbescherming overwogen wordt, kan ook direct bij de Raad voor de Kinderbescherming gemeld worden. Dit is onder andere geregeld in de Wet meldcode. Als u zelf wilt weten hoe dat zit, kunt u de App raadplegen die hierover door de overheid is opgesteld en die gratis te verkrijgen is in App/play store of I store: "meldcode vws".
9. In sommige regio's zijn speciale casusoverleggen ingericht om dit soort meldingen te bespreken. U moet minimaal op de hoogte gebracht worden van het feit dat u en uw kind hier besproken worden.
10. Als er sprake is van een onderzoek door Veilig Thuis of door de Raad voor de Kinderbescherming, dan zullen zij u vragen om toestemming om informatie te mogen verstrekken. Als u dit weigert dan mogen professionals ook zonder uw toestemming gerichte informatie verstrekken. Dit is wel aan regels gebonden, waarbij het uitgangspunt is dat u hierbij zo veel als redelijkerwijs mogelijk is betrokken wordt, dan wel dat u hierover minimaal geïnformeerd wordt. Ook hiervoor is een App door de rijksoverheid gemaakt: "info delen".
11. Wat onder punt 10 beschreven is, namelijk het uitwisselen van informatie zonder uw toestemming, is ook mogelijk met de gezinsvoogd indien er een kindbeschermingsmaatregel is of met de medewerker van de jeugdreclassering. Ook hier gelden de regels zoals verwoord in de info app.
12. Bij een ondertoezichtstelling (ots) is een gezinsvoogd aangesteld die met u zal samenwerken in het belang van uw kind en die aanwijzingen mag geven die u op dient te volgen. Ook kan hij bepaalde vormen van jeugdhulp inzetten. De gezinsvoogd moet zich houden aan de wet, dat wil zeggen dat hij uw recht en plicht om uw kinderen naar eigen inzicht op te voeden en te verzorgen zoveel mogelijk respecteert. Ook bij een ots heeft u het recht om zelf met uw familie en vrienden een familiegroepsplan op te stellen. De gezinsvoogd zal daarbij de grenzen aangeven en u daarbij behulpzaam zijn. Ook kan hij u verwijzen naar een organisatie die hierin is gespecialiseerd. Voor sommige beslissingen heeft de gezinsvoogd de toestemming van de kinderrechter nodig. Dat geldt in ieder geval voor een uithuisplaatsing. U kunt hierover uw mening bij de kinderrechter kwijt.

Uitleg voor professional en gemeente

Het bovenstaande geven de ruimte en grenzen aan voor professionals en gemeente: transparant, uitleggen van de normen bij opvoeding en de regie bij ouders leggen. Daarmee is dit stuk voor de ouder ook een hulpmiddel voor de professional. Hieronder wordt dit nader uitgewerkt.

1. Ouders die belast zijn met het gezag hebben het recht, maar ook de plicht om hun kind op te voeden en te verzorgen. Zij zijn verantwoordelijk en hebben de regie over de hulp die in samenwerking met hen bepaald en ingezet wordt.
2. Als de professional van oordeel is dat er meer hulp nodig is, dan zijn ouders niet verplicht om mee te werken aan de inzet daarvan, tenzij er sprake is van een door de kinderrechtter uitgesproken maatregel. Dreigen in welke vorm dan ook, is niet toegestaan. Onderdeel van de professionele standaard is het bespreken van zorgen en het uitleggen van de norm waaraan een opvoeding en bescherming van het kind moet voldoen. Hierbij hoort ook niet het transparant zijn over het vervolg indien de situatie van het kind niet verbeterd. Dit professioneel advies kan ook dranggenoemd worden.
3. Het belang van het kind en dat van ouders wordt het beste gediend als een samenwerkingsrelatie gezocht wordt, waarbij het ondersteunen van het gezin bij het vinden van eigen oplossingen en het versterken van hun eigen mogelijkheden en kracht en met behulp van hun netwerk de basis vormt. Dit vloeit voort uit een goede beroepsuitoefening en vormt tevens de basis van de Jeugdwet.
4. Professionals, zoals bijvoorbeeld leerkrachten, peuterspeelzaalleidsters, huisartsen, (jeugd) hulpverleners, maar ook de psycholoog of psychiater van ouders, die zich zorgen maken over kinderen, horen hun zorgen met ouders en jeugdigen overeenkomstig hun beoordelingsvermogen te bespreken. Zij zijn immers in de eerste plaats verantwoordelijk.
5. Als een professional een andere specialist wil inschakelen, dan kan dit alleen met toestemming van ouders en jeugdigen overeenkomstig hun beoordelingsvermogen.
6. Als er (ernstige) zorgen zijn over een kind en over zijn recht op een gezonde ontwikkeling en bescherming, dan zal de professional zich inspannen om vasthoudend en motiverend met de ouders en het kind te werken. Zolang er geen maatregel van kinderbescherming is, dan kan deze bemoeienis te allen tijde door de ouders beëindigd worden.
7. Uit de Jeugdwet vloeit voort dat ook bij een vasthoudende aanpak, ouders als eerste de gelegenheid moeten hebben om de problemen op te lossen door het opstellen van een familiegroepsplan met hun netwerk, zoals familie, vrienden of burens. De professional ondersteunt hen daarbij in overeenstemming met het gemeentelijk beleid.
8. De professional wisselt geen informatie uit over ouders en gezinsleden met anderen buiten zijn organisatie zonder toestemming. Hierop zijn wel uitzonderingen zie hiervoor punt 10, 12 en 13.
9. Als een professional zich ernstige zorgen maakt, kan hij deze zorgen met collega's bespreken en eventueel anoniem overleggen met specialisten van Veilig Thuis (wettelijk het Advies en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling).

10. Als de zorgen blijven aanhouden en het bovenstaande niet helpt heeft elke beroepskracht het recht, om een melding te doen bij Veilig Thuis of bij acuut gevaar voor het kind direct bij de Raad voor de Kinderbescherming. Dit mag op grond van de Wet meldcode. Raadpleeg de meldcode van de beroepsgroep en/of de App die hierover door de overheid is opgesteld en die gratis te verkrijgen is in App/play store of I store: "meldcode vws".
11. In sommige regio's zijn speciale casus overleggen ingericht om dit soort meldingen te bespreken. Van het inbrengen van een gezin op naam, moeten ouders minimaal op de hoogte gebracht worden, tenzij hierdoor direct gevaar voor het kind of de professional of collega's te vrezen is.
12. Als er sprake is van een onderzoek door Veilig Thuis of door de Raad voor de Kinderbescherming, dan is de hoofdregel: geen uitwisseling van gegevens zonder toestemming. Als die toestemming niet verkregen wordt, dan mag de professional onder omstandigheden en op de wijze zoals beschreven in de samenwerkingsafspraken informatie uitwisselen. Zie ook hiervoor een App door de rijksoverheid gemaakt: "info delen".
13. Het uitwisselen van informatie zonder toestemming van betrokkenen is ook mogelijk met de gezinsvoogd indien er een kindbeschermingsmaatregel is of met de medewerker van de jeugdreclassering. Ook hier gelden de regels zoals verwoord in de info app.
14. Drang als attitude is ook bij een ondertoezichtstelling (ots) van toepassing.
15. Ingeval de oorzaak van de problemen in het gezin (mede) het gevolg is van het tekortschieten van andere personen of instellingen die bij het kind zijn betrokken, zal de gemeente (of een professional namens de gemeente) de regie nemen. Consequentie van de verantwoordelijkheid van de gemeente voor de uitvoering van preventie en jeugdhulp is dat deze regierol meebrengt dat ook andere organisaties op hun verantwoordelijkheid voor de veiligheid van kinderen en hun aandeel in het ontstaan of in stand houden van de problemen worden aangesproken. Daarbij moet worden gedacht aan de scholen en hun besturen, aan het samenwerkingsverband passend onderwijs, aan justitiële instellingen en GGZ instellingen, gemeentelijke huisvesting, uitkeringsinstanties, zorgverzekeraars etc.

* * *